

פרשת ויצא

אנו רואים כי בכל מאורעות חייו של יעקב אבינו יש מעין פרעון חוב שחייב היה לפרוע על כל העקום והעקוב שארע קודם לכן.

פרשת הבכורה אותה רוכש יעקב..חוזרת היא בבניו - הבכורה ניטלת מבכור בניו ראובן. כיוצא בו, יעקב הצעיר שנטל את הבכורה מעשיו הבכור, זוכה לכך שכאשר הוא מבקש לשאת אישה את האחות הצעירה רחל אותה הוא אוהב, ניתנת לו במקומה רחל הבכירה.

יעקב אף זוכה להערתו העוקצנית של לבן: "לא יעשה כן במקומנו.." (כ"ט, כ"ו).. כפי שהדבר נעשה במשפחתך..

(מתוך הספר- 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע' - ישעיהו ליבוביץ')

שעור פרשת השבוע: שקמה כספי- יניב

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.17	זמן תפילין /טלית	16.27	הדלקת נרות
		16.35	מנחה א' 14.00 ב' 16.35
8.45	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
16.43←16.46	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
16.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.03	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.00	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.21	צאת השבת

אחות תורנית- חגית קאופמן

שבת
שלום

פרשת ויקרא

בפרשת ויצא חל מהפך מדהים בדמותו של יעקב אבינו, מאברך תמים שיושב ולומד כל היום באוהלה של תורה הוא הופך לרועה צאן מתוחכם שיוצר במו ידיו הון עצום בשבילו ובשביל לבן.

מאיפה צמח המהפך הזה?

אפשרות אחת היא שבאמת לימוד התורה הכין את יעקב להצלחה בכל אשר יפנה מעצם החיבור האמיתי ליוצר האדם והעולם.

אפשרות שניה היא לשנות את התפיסה שהתרגלנו אליה בעקבות רש"י, על דמותו של יעקב.

בפרשת תולדות נאמר על יעקב "איש תם ישב אהלים" ורש"י מפרש "אוהלו של שם ואוהלו של עבר".

אך האם זה הפרוש המתבקש?

המקום הנוסף שמדובר בתורה על יושב אוהלים הוא בפרק ד' פסוק כ"י- "יבל... אבי יושב אוהל ומקנה".

יושב אוהלים הוא רועה צאן, וכשהתורה כותבת לנו על משלח היד של כל אחד מהאחים היא מספרת לנו שעשו הוא ציד ויעקב רועה צאן.

אם כן מה הכוונה של המילה "תם"- שלם, שמתווספת ליושב האוהלים. האם רעיית צאן הופכת את האדם למוסרי יותר?

לפי הרש"י הירש בהחלט כן. אם נסתכל בתורה נראה שהתורה מחלקת כמעט באופן מוחלט לטובים- רועי הצאן, מול הרעים- עובדי האדמה. עוד מהסיפור הבסיסי של קין והבל, דרך האבות והאמהות (!) ועד למנהיגי האומה- משה ודוד, תמיד הטובים הם רועי הצאן. עד כדי כך שכשירידים האחים למצרים הם מגדירים את עצמם מיד ובאופן ברור מול פרעה- אנחנו רועי צאן! לעומת מצרים ש"תועבת מצרים כל רועי צאן". גם אנשי סדום ועמורה היו עובדי אדמה מפותחים "כגן ה' כארץ מצרים", ואפילו אצל נח כשמסופר שהוא עובד אדמה זה הקדמה לשיכרות ולביזיון.

(דרך האמצע כנראה היא הציד- מקצועם של הבנים הנידחים ישמעאל ועשיו)

הרש"י הירש בפרוש שמותם של קין והבל(ד',א') מסביר שקין הוא מלשון קנין. עבודת האדמה מאופיינת בשילוב כל כוחותיו של האדם "בזיעת אפך תאכל לחם", ובפיתוח של התרבות וההמצאות, אך מאידך "האיכר הוא עבד לשדהו, ואדמתו מושכתו אליה", דבר הפותח את מוסד העבדות, והתלות בכוחות הגשמיים שמוביל לעבודת האלילים.

לעומת זאת הרועה, עיקר עיסוקו בבעלי חיים המעוררים בו רגשות אנושיים. כמו כן העבודה לא ממלאת את כולו ומשאירה לרוח פנאי לערכים אנושיים ועליונים.

אם כן איך עברנו למציאות המוכרת לנו, שבה עיקר המשקל הוא על גידולי קרקע, חלק גדול ממצוות התורה עוסק בהם, וחכמים אפילו גזרו שאין מגדלים בהמה דקה בארץ ישראל?

הרש"י הירש מסביר שמצוות התורה מעקרות את הרע שבעבודת האדמה. לדוגמה שמיטה ושבת מנתקות את יחס הבעלות והעבדות שבין האדם לאדמתו. מצוות לקט שכחה ופאה מזכירות לאדם את מציאות ה' ומזהירות אותו על האחוה.

בנוסף נראה שרעיית הצאן התחילה אחר חטא אדם הראשון וקיללת האדמה, בעוד שבארץ ישראל אנחנו מנסים להשתחרר מהקללה ולהפוך אותה לברכה.

משה רבלין

נכדה של שרה רבלין, בנט של אסתר ז"ל ורות תמנדל"א רבלין - ער כחלמיש

ביום חמישי - ציין בית ספר דע"ת את 'חג הסיגד' בפעילות שחיברה את כלל התלמידים למורשת העדה האתיופית בעזרתם של הילדים יוצאי העדה שלומדים בביה"ס, והוריהם שהגיעו במיוחד. שבחים ותשבחות על קירוב הלבבות לא אחרו לבא והיזמה זכתה אף לסיקור תקשורתי - כך דיווח מנהל בית הספר בפנים קורנות ובלבוש חגיגי. פרטים נוספים על 'חג הסיגד' - בהמשך העלון.

במהלך הלילה עמלו חניכי בני עקיבא בהכנותיהם האחרונות לקראת 'שבת ארגון' - עמוק אל תוך הלילה.. גם משתתפי המחזור השלישי! בסיוור המאפיות בירושלים גלשו אל תוך הלילה בין הריחות המשכרים והסיפורים העסיסיים. במאפיית 'מרציפן' הסמוכה לשוק, חזתה החבורה בתמונתו של מייקל לוי ז"ל המוצגת בחזית בגאון. מייקל היה חייל בודד שעלה לארץ מפילדלפיה, התגייס לצנחנים ואומץ קודם לכן בזמן שהותו בקיבוצנו במסגרת 'נתיבי' - על ידי רונית וארלה ברט. מייקל נהרג במלחמת לבנון השנייה במהלך קרב קשה בכפר עיתא א-שעב שבדרום לבנון והיום הוקם על שמו מרכז סיוע לחיילים בודדים. עובדי המאפייה סיפרו עליו כבחור חביב ומאיר פנים, אשר ביקש לעבוד במחיצתם במהלך שהותו בירושלים במיוחד בסופי שבוע, אז נאספים חברה צעירים-מרביתם דוברי אנגלית- ובקשתו נענתה על ידם בשמחה. יהי זכרו ברוך.

בליל שבת - שהתארך פלאים, שמענו את שיעורו של הרב שהתייחס לסיסמת בני עקיבא: "קדש חייד בתורה וטהרם בעבודה" - האם לעבודה יש ערך משל עצמה, או שאמנם היא מהווה נדבך חשוב לפרנסה, אך אין להפריז בערכה מעבר לכך? לדברי ה'חתם סופר' יש לחלק בין עבודה בארץ ישראל ובמיוחד באדמתה גופא - המהווה נדבך חשוב ליישוב הארץ - ומכאן שערכה עולה פלאים, לעומת זו הנעשית בניכר, לצרכי פרנסה בלבד כברירת מחדל ובוודאי שאם אפשר - 'מניח אני כל האמנויות ואין אני מלמד את בני אלא תורה'. ושוב חזרנו לרב עובדיה יוסף זצ"ל, הדן בשאלה זו מכיוון אחר - האם יש ללמד את הבנים תורה בלבד, או לשלבה עם 'לימודים כלליים'. הרב עובדיה מחלק בין הרבים ליחיד. יחיד המראה יתרון בהבנה, עמקות וזיכרון ומגלה ניצוצות של גדול בתורה ופוסק לעתיד (מזכיר משהו?) וודאי שיתמקד בתורה, ולרבים - יש להקנות כלים בהם ייעזרו לצרכי הפרנסה בעתיד. אולם באבחנה בין הישיבות ה'קדושות' ל'תיכוניות' - פוסק לטובת ה'קדושות' גם כלפי הרבים, וכאן העלה הרב ארי את השאלה מדוע בנוגע לישיבות הוא סותר את פסיקתו הקודמת ומטה את הכף לכיוון אלו שאינן משלבות לימודים כלליים? ניסינו לתרץ בכך שאין אדם מדבר אלא מהרהורי לבו. הרב עובדיה, שכמעט ולעצמו נשמטה ההזדמנות, אינו מעוניין לפספס את 'פוסק הדור' הבא בים התלמידים שילמדו בישיבות התיכוניות. ואולי במקרה זה, הוא נוהר שבעתיים שלא לאבד את אחיזתו בקהל מאמיניו ולהפקירם חלילה לידיהם של ה'דתיים הלאומיים'..

בשיעורה של גילי זיוון נחשפנו להרהורי לבו של פרשן/דרשן מזן אחר לגמרי - דב אלבוים, המנסה לעמוד על דמותו ה'פגועה' וה'פסיבית' של יצחק אבינו כפי שמשקפת לו מהכתובים. יצחק - נמצא בסנדוויץ' שבין אברהם - אבי האומה, לבין יעקב - ישראל אבינו 'רב המעללים', כשהוא מואפל על ידם ואינו זוכה לסיקור נרחב כמותם. פרשנו תולה בטרואמה שחווה בעקבות העקידה את יחסו ה'מורכב' של יצחק לבורא עולם ומייחס לו מרידה מאוחרת באביו. יש לשער, שכחרדי לשעבר וכמורד באביו, הידוע ביחסו ה'מורכב' לבורא עולם ולמשפחתו הפרטית, נכנס הדב לעורו של יצחק ואף דיבר מגרונו..

בבני עקיבא נערכו הקידוש המסורתי ותערוכת יצירותיהם של החניכים לרגל 'שבת ארגון' - ביעילות וארגון יוצאי דופן שהרשימו את ההורים ובמיוחד את כתבנו לענייני ארגון - חיים לנדסמן. במוצ"ש לאחר המפקד הססגוני וההופעות המושקעות, יצאו חברי השבט החדש- 'אביחי', לטכס "השבעה" באזור הכלניות שנמשך עד אור הבוקר.

החניכים צעדו בין תחנונות ההפעלה השונות וינשבעו לאור נרות ולפידים במפקד מיוחד ומרגש. לאחר שהשביעו רעבונם ומילאו קיבתם ב'פויקה' העשוי כהלכתו, חזרו לשטח הקיבוץ המשביעים והנשבעים גם יחד בצהלות שמחה וקריאות עידוד שתרמו להשכמתם המוקדמת של חלק מהחברים. מדווח כתבנו המיוחד והסמוי לאירוע ספציפי זה - בְּנֵי עֲקִיבָא.

ביום שלישי - פעמיים כי טוב, לאחר ששיננו עם ילדינו במהלך סוף השבוע, את ערכי 'תורה ועבודה' ולאחר שהגינו בערכי הציונות והמוסר היהודי, נחתנו לקרקע המציאות וגילינו שישנו ערך בסיסי חשוב לא פחות המונח לפתחנו והוא - **היחס לרכוש הציבורי!** 'פינת החמד' שהוקמה על הדשא מול הכניסה לחדר האוכל לזכרו של חברנו יעקב קיני (קבוס) ז"ל זוכה להתעללות מתמשכת כמו זריקת אבנים וניפוץ 'עיני הזכוכית' של הטווסים הדקורטיביים המעטרים את העץ ולכלוך האתר באשפה בזמן הישיבה במקום. באותו הבוקר ניקה אחד החברים את הפינה בכעס ובצער וביקש ממני ליידע את הציבור במטרה להפסיק את מעשי הוונדליזם. מי ייקח אחריות על המעשה?? ונעבור לחדשות משמחות יותר..

בלילה.. סיכמה אחת האורחות שלא הסתירה את התרגשותה: "השמחה היתה גדולה במיוחד" - אווה ואיתי גולן נישאו בשעה טובה ומוצלחת. מזל טוב לזוג הצעיר ולמשפחות המאושרות!

ביום רביעי - ארחנו את תלמידי כיתות ב' הלומדים בבית הספר שביד מרדכי, אשר קיבלו מושגים בסיסיים בנושא בית הכנסת וכתובת ספר תורה - בטרם ילמדו חומש. מדובר במנהג קבוע ורב שנים, בו מקבלים תלמידי מוסדות החינוך שבסביבתנו 'דחיפה גבית' בנושאי יהדות בשני שלבים - קודם לימוד החומש ופעם נוספת לקראת הגיעם לגיל מצוות. על המלאכה החשובה והרגישה, מנצח אליהוא שנון - יישר כח!

יורט קימלמן

לשושנה דביר
אתך באבלך במות אמך
פרלה ליבסקינד ז"ל
קיבוץ סעד

נר זיכרון -

י' כסלו - יום פטירתו של חברנו של חברנו חיים רבלין ז"ל (תשי"ע)
י"ג כסלו - יום פטירתה של אמה-אסתר פולק ז"ל, אמם של אדו פולק ויוכבד ברזלי (תשי"מ)
י"ג כסלו - יום פטירתה של חברתנו נחמה פולק ז"ל (תשע"ב)

חל הסי'אד - הי'צאת?

לפני מספר חודשים סיימתי שנתיים שירות לאומי בשכונת קריית משה ברחובות. שכונה בעלת הריכוז הגבוה ביותר של יוצאי העדה האתיופית בארץ. זכיתי במהלך שנתיים אלו להיחשף לעדה מדהימה, עם מסורת מפוארת, חדורת ציונות אמיתית וזיקה לירוסלם - ירושלים ולארץ ישראל הקדושה. במהלך שנתיים אלו הדרכתי נוער מהשכונה ואחד הדברים החזקים ביותר שעלו לנו מהתהליך שאותו עברנו יחד, הוא החשיבות של הפצת האור המיוחד של יהדות אתיופיה והבשורה הגדולה שיש לעדה האתיופית להביא לכל עם ישראל.

ביום חמישי שעבר, כ"ז חשוון (הוקדם השנה מכיוון שחל בשבת), זכיתי, בפעם השלישית בחיי, לחגוג את 'חג הסיגד' בירושלים, יחד עם המוני יוצאי העדה האתיופית (ועוד כמה נספחים כמוני...). כמו בשנים הקודמות הייתה זו חוויה מרגשת, מיוחדת ועוצמתית ביותר.

במשך דורות חלמו יהודי אתיופיה על השיבה לירושלים כדי להתאחד מחדש עם שאר היהודים. חג הסיגד היה ליום של צום, בקשת מחילה על חטא, מקור להתחזקות במצוות, יום של גיבוש בקרב קהילת ביתא-ישראל, ומעל לכל תחינה בפני ה' שישב את עמו – ביתא-ישראל - לירושלים, ביטוי לכיסופים לציון. טקס החג נועד לאזכר את חידושה של הברית בין ה' לעמו ישראל, כפי שעשו עזרא ונחמיה, בעקבות השיבה לציון מגלות בבל במאה השישית לפני הספירה והלאה. הטקס מזכיר את האירוע, שבו הביעו עזרא ונחמיה וההולכים בדרכם חרטה, והשתחוו בעת שאישרו מחדש את הברית עם ה' בהגיעם לציון. מכאן שמו של החג – סיגד: השתטחות, סגידה. בעבר נקרא החג גם "מחללה", ובעברית – תחינה.

"וּבַיּוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֱסַפוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּצוּם וּבְשִׂקִים וְנֶאֱדַמָּה עֲלֵיהֶם: וַיִּבְדְּלוּ זָרַע יִשְׂרָאֵל מִכֹּל בְּנֵי נֶכֶר וַיַּעֲמְדוּ, וַיִּתְנַדְּדוּ עַל-חַטָּאתֵיהֶם, וַיַּעַזְרוּ נֹת אֲבֹתֵיהֶם: וַיִּקְוֹמוּ עַל-עַמְדָם וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת ה' א-ל-קֵיהֶם רַבְעִית הַיּוֹם וּרְבִיעִית מִתְנַדִּים וּמִשְׁתַּחֲוִים לַה' א-לֵקֵיהֶם" (נחמיה ט, א-ג).

חג הסיגד חל בכ"ט חשוון, חמישים יום לאחר יום הכיפורים. באתיופיה חגגו את הסיגד עם עלייה המונית להר. בשעות הבוקר היו נושאים הקסים (המנהיגים הרוחניים של יהדות אתיופיה) את ספר ה"אורית" (ה"אורייתא", התורה) אל הר גבוה, ואחריהם צעדו בני הקהילה בתהלוכה ארוכה. הטיפוס אל ראש ההר נעשה תוך נשיאת אבנים על הראש או על הכתף, רמז להכנעה לפני ה' וזכר לחורבן המקדש. על ההר נשאו תפילות וגזרו על עצמם צום. על פי המסורת, מנהג זה נועד הן כדי להזכיר את המעשה בימי עזרא ונחמיה, והן מתוך אותו מניע של חזרה בתשובה וחידוש הברית עם ה'. עם הגעת התהלוכה אל ראש ההר, נהגו הקסים לשאת תפילות מיוחדות לחג. התפילות ביטאו את הרצון לחזרה בתשובה ותחינה בפני ה' שיסלח לעמו וירחם עליו. התפילות גם אזכרו בערגה את העיר ירושלים ואת התקווה להגיע אליה ביום מן הימים. אל הקסים הצטרפו כלל היהודים בתפילה, למען שגשוג ובריאות עבור כל היהודים באשר הם, למען בנייתו מחדש של בית המקדש ולמען שובו של כל העם היהודי לירושלים ולאדמתה של ארץ-ישראל.

בשלב מאוחר יותר קיבל אופיו של היום גוון של שמחה. בכלל זה, גם התפילות הפכו פניהן והיו לתפילות של שמחה, של נחמה והבעת תקווה לכינונה מחדש של ירושלים ושיבת ציון.

לאחר סיום התפילות המיוחדות הוליכו הקסים המכובדים את הנאספים בתהלוכה חגיגית המלווה בתקיעת חצוצרות, לשם השבת ה"אורית" חזרה לבית התפילה. שם הייתה מתקיימת סעודה חגיגית מלווה בשירה ובריקודים. לפני קיומה של הסעודה היו הקסים בוצעים את ה"דאבו" – לחם מיוחד שנאכל כחלק ממסורת חג

הסיגד. הדאבו סימל את הלחם שהוגש בבית המקדש שבירושלים. לארוחה לשבירת הצום נהגו הקסים עוד בבוקרו של היום לשחוט פר, והמשפחות הנאספות היו מכינות כיבוד.

חג הסיגד בישראל

למרות שכיום רובם המוחלט של יהודי אתיופיה מתגורר בישראל, הקהילה ממשיכה לחגוג את הסיגד. בישראל היה החג למקור התכנסות שנתי של כלל קהילת יוצאי אתיופיה, והוא מהווה מקור חיבור לשורשים ולתרבות. הסיגד נחוג בהשתתפותם של המוני משתתפים מקרב קהילת יוצאי אתיופיה העושים דרכם לירושלים, צעירים ומבוגרים כאחד. הרוב נאספים בטיילת ארמון הנציב, בעוד אחרים פונים לכותל המערבי. קסים שמוצאם מקהילות מקומיות שונות, נושאים את האורית בתהלוכה ססגונית. במקום ההתכנסות נישאת תפילה על ידי קסים. רבים מקרב חברי הקהילה ממשיכים לשמר את מנהג הצום עד אחרי הצהריים, ובסיומו אוכלים את הדאבו. בשנים האחרונות תנועות הנוער מקימות במקום אוהל בו מתקיימות שיחות עם אנשים שונים, ופעילות לבני הנוער, על מנת לחבר גם את הדור הצעיר לתוכן של יום זה.

אין ספק שחג הסיגד מהווה נקודת ציון משמעותית ומרגשת בתהליך שיבת עם ישראל לארצו, והלוואי ונזכה כולנו להכיר קצת יותר את סיפור עליית יוצאי אתיופיה-הסיפור שלנו - **סיפור העם היהודי**.

כַּנְנָה אֶתְיוֹפִיָּה

מכתב המחמט את הלב שהוצא ליחזקאל אֶתְיוֹפִיָּה, בתום ציון 'חג הסיגד' בבית הספר

שלום רב,

רציתי להודות לך, לצוות בית הספר וגם לתלמידים על היוזמה. כולנו התרגשנו מאוד מהמפגש.

כך עושים חינוך ומחנכים דורות של ילדים לאזרחות טובה, לכבוד הדדי ולקירוב לבבות. תורה אחת עם אחד. עלו והצליחו.

שבת שלום,

אריק סבן

רכז תרבות מרכז הקליטה ב'איבים'

מהנצחה באיל הרך

שלום לחברי סעד,

כבר חלפה שנה שאני אתכם, בתפקיד רכות הגיל הרך, וזוהי פעם ראשונה שאני כותבת מעל דפי העלון.

שנת הלימודים תשע"ד בגיל הרך החלה זה מכבר, יצאנו לתקופת החגים העמוסה ושבונו אל השגרה, וזה הזמן לעדכן ולשתף במתרחש אצלנו.

- **מערכת הגיל הרך בקיבוץ מונה, ב"ה, 119 ילדים, כן ירבו.** בתי הילדים הומים ונשמעים בהם קולות שירה, משחק וצהלה. מחנכות הגיל הרך עובדות עם הילדים במסירות וניתן לראות את העשייה המרובה שלנו בחצרות, על שבילי הקיבוץ, בטוילים, במתקני המשחקים וכמובן בתוך הגנים עצמם.

- **פתחנו את שנה זו עם 6 בתי ילדים:** גן רימון המונה 29 ילדים, גן דקל המונה 26 ילדים, גן גפן ובו 21 ילדים, גנון רקפת ובו 20 ילדים, פעוטון רקפת ובו 18 פעוטות ובית התינוקות צבעוני שבו 7 תינוקות, ואליהם עתידיים להצטרף עוד במהלך השנה. אני שמחה מאד על המערכת הגדולה שלנו ורואה את הברכה שבקהילת סעד. בע"ה בשנים הבאות, עם תנופת הקליטה והצטרפותן של עוד משפחות צעירות, המערכת רק תלך ותגדל ויהיה עלינו להיערך בהתאם.

- **משרד הגיל הרך החדש** – לפני מספר חודשים עברתי למשכן חדש וכעת נמצא משרד הגיל הרך החדש במבנה של גן רימון הישן. המקום מרווח ונעים ומצוי בו גם ממ"ד וניתן לערוך בו פגישות צוות, ישיבות והתכנסויות שונות.

- **גן רימון הישן** – כחלק מהמעבר של המשרד למבנה זה וכחלק מתפיסה מערכתית בה אני מנסה לנהוג, התחלנו להשמיש את המבנה לפעילויות שונות. כיום נערכים במקום חוגי תנועה של ועדות תרבות וחינוך, כמו גם מסיבות וחוגים של הגיל הרך. המקום היה ועודנו פעיל כמעט בכל יום מימי השבוע ומתקיימים בו חוג טאי צ'י, חוגי זומבה לילדות, לנערות ולנשים, חוג מוסיקה של כרמלה, חוג תנועה לבנות וחוגי קפוארה לילדים. בנוסף מפעם לפעם מתקיימות פעילויות מיוחדות כגון סדנת פסיפס, תערוכות בגדים ועוד.

- **הנהלת הגיל הרך** – חידשנו לפני מספר חודשים את הרכב הנהלת הגיל הרך, ובה חברים היום רחלי לנדאו, אוהד גייבל, דניאלה גיקסון (ממשיכים מקדנציה שעברה), ענת אש, שושנה צרפתי, חמוטל אבן חן ואשר רוטנברג (מצטרפים חדשים). הספקנו לקיים מספר ישיבות ולדון על נושאים שעל הפרק. וזוהי הזדמנות להודות לחברי צוות ההנהלה על נכונותם לתרום ולפעול למען הכלל.

השנה אנו פותחים במהלך חשוב שמטרתו לכונן את יעדי המערכת לשנים הבאות. בשנה שחלפה, שהייתה שנתי הראשונה, עלה הצורך לקיים שיח ולהסביר את הגישה החינוכית של המערכת כמו גם לשמוע את השאיפות והציפיות של ההורים ושל הקהילה. ראיתי גם שישנו רצון של הורים רבים להשפיע על המערכת ולהשמיע את קולם. על כן הוחלט, בעידוד ובאישור מנהל הקהילה, לקיים תהליך מונחה בו ייקחו חלק ההורים, חברים ותושבי סעד המעוניינים בכך.

הוחלט בהנהלת הגיל הרך לצאת לדרך ואנו בשלבי בחירה של מנחה מקצועית שתלווה אותנו. פרטים יפורסמו בהמשך.

- **חצרות** – חצרות הבתים מתוחזקות ומטופחות ע"י נשות הצוות שלנו, כחלק מגישה הרואה את החצר כסביבה חינוכית שבה יכול הילד, בהתאם לגילו, ללמוד ולהתפתח. החצר היא חלק אינטגרלי מבית הילדים והכניסה אליה נעשית רק בשעות הפעילות של הגן. אנו מבקשים מאד שלא להיכנס לחצרות בשבתות או בחגים. נתקלנו בהרס, לכלוך ואי סדר שנגרמו לאחרונה מביקורים בחצרות ואנו מבקשים להימנע מכניסה למתחמים אלו. תודה מראש על שיתוף הפעולה!
- **חנייה ותנועת רכבים באזור הגיל הרך** – בזמן האחרון נתקלנו במקרים של חניית רכבים במקומות לא מוסדרים. חנייה על השבילים חוסמת את הגישה אל אזור הגיל הרך ומהווה סכנה לילדים העוברים, בייחוד בשעות ההגעה אל הגנים והשיבה מהם. אני מודעת לכך שכולנו ממהרים בשעות אלו אך חייבים להיות רגישים ולשים לב לחנות רק במגרשים המתאימים, ולשמור על בטיחות כולנו.
- **ציוד להעשרת הגנים** – נשמח, כמו תמיד, לקבל רהיטים, חפצים ומשחקים לחצרות ולבתי הילדים. ניתן להביא היישר אל הגנים או להניח בכניסה למשרד הגיל הרך.

בברכה לשנה טובה, גשומה ופורייה,

עוסי פאל – רכזת האייל הרק

מזל טוב לרחל סימון ולכל המשפחה להולדת הנין

נכד לאימי ואימא סימון

בן לרעות ואאלצור סימון

למלכה אש ולכל המשפחה, מזל טוב להולדת הנין

נכד לעיוה ולמשה פרוצף

בן לעדינה ואיוסף רוסט

לאיתי ולאווה

מזל טוב לראל נישואיכם

לאחיועט ולאשר אולן, למשה וללאה אולן ולכל המשפחה

הרבה שמחה ואושר

מנהרת הזמן

השנה היא- תשי"ט (1959). לרגל צאתו של גיליון ה-50 של "עלים" במתכונתו השבועית החדשה, משתף יהודה ברט (מזכיר הפנים) את הציבור בהשתלשלות ההחלטה להעדיף 'דפים שבועיים' התלויים על לוח מרכזי, על פני ה'ירחון' (המכונה עלים ז"ל) שחולק קודם לחדרים.

הן גם זה יובל

הנה הופיע גיליון נ' של עלון הקבוצה. הנה הוא לפנינו במתכונתו הרגילה והידועה כפי שהסכנו עמו מזה שנה. ואל יהא הדבר קל בעינינו שכן מאחרי כל גיליון וגיליון מסתתרת עבודה רבה, פרי התמסרות עורכיו החרוצים.

משהופיע בטאון חדש זה לפני שנה, תמהו חברים רבים ושאלו את עצמם האם זו הצורה הנאותה להעברת אינפורמציה? כלום לא טוב היה יותר להמשיך בירחון, כפי שנהגנו עד אז, ולחלקו לחדרים? דומה שהתשובה לשאלה זו נתונה בעצם קביעתו של העלון והופעתו מדי שבוע.

כי כן, כבדברים אחרים רבים, נתפקנו גם בעלון זה השוקד על הפצת החדשות האחרונות בארגון, במשק ובחברה. התלישות והאדישות, שהיא נחלת חברים רבים בקבוצות אחרות, מקורן לרוב באי ידיעת הנעשה בקבוצותיהם. יעודו של עלון האינפורמציה שלנו הוא בכך למנוע אדישות זו, ולהגביר את העניין והערנות לגבי כל המתרחש אצלנו.

ואכן, נוכחנו לא אחת כיצד נוצרת כאן ליד קיר חדר האוכל דעת ציבור המגיבה על ידיעה זו או אחרת, או על מאמר זה או אחר. במקרה זה דעת הציבור הוא נכס חשוב - באשר יש בה תנופה רבה להכוונת הענינים בקבוצה. הידיעות מובאות בסגנון קליל, פשוט ומובן. יש ואתה הנהה בקריאתם ובודאי שאי אתה מרגיש "חובה" מעיקה, וכאילו מחייבת אותך להתעניין בנעשה ונשמע. המדור "קו לקו", הפתוח לכל, גם הוא מצדו מוסיף לרמת העלון, כי כאן הבמה לומר בקיצור את כל אשר על הלב ביחס להתרחשויות אצלנו. העיטורים הנאים והצילומים היפים- מושכים את העין ושובים את הלב. ההדפסה נקיה ומרווחת. בקיצור לילד צעיר זה של עלים ז"ל- חיונית רבה ותוססת.

אנו מאחלים לו חיים טובים וארוכים.

י . ב .

את הרעיון המהפכני לדפים התלויים על קיר ו "דעת ציבור המגיבה על ידיעה זו או אחרת או מאמר זה או אחר" הגה ויישם אריה קרול ז"ל מרכז המשק דאז. מזכיר משהו??

זרעין "זכר" - fe הסיכומים..

לפני יותר משנתיים הגיעו לכאן חברי גרעין צבר ומיד הרגישו בבית. כעת, לקראת סיום השירות הצבאי והמעבר לאזרחות- לאו דווקא בסעד, הם מבקשים להודות לכם מעל דפי העלון. סיכום מורחב וחגיגי של הרכזות ייכתב כאשר יידומו הדי חגיגות הפרידה שאנו עורכים השבת...

אין דרך קלה לסכם את השנתיים האחרונות. כולנו בגרעין עברנו תקופה לא קלה ומאוד חווייתית ומלמדת. התקופה הזאת הייתה יכולה להיות הרבה יותר קשה אם היינו בקיבוץ אחר. הרבה פעמים ניסיתי לדמיין לעצמי איך התקופה הייתה עוברת אם היו לנו רכזות אחרות ומשפחות אחרות. רובנו קיבלנו משפחות שממש מתאימות לנו והתחברנו אליהם כמו למשפחה אמתית. היה כל כך כיף לחזור לקיבוץ בסופ"שים ולדעת שיש לנו איפה לאכול אוכל אמתי (ולא של הצבא) וגם אם המשפחה המאמצת שלנו לא בקיבוץ יש עוד הרבה משפחות שבכיף יארחו אותנו לשבת. התמיכה ועזרה של המשפחה הייתה כל כך חשובה לנו. לפני כל טקס בצבא, חיילים בודדים מרגישים בדידות נוראה. "אלי אף אחד לא בא" אצלנו- זה לא קרה. ידענו שאמנם אבא ואמא אינם- אבל אתם תהיו שם בשבילנו, לשמוח בשמחתנו ולקחת אותנו הביתה כשהכל נגמר.... זה שהקיבוץ קיבל אותנו בחום, עזר לנו מאד להרגיש בבית. יש הרבה קיבוצים שלא התייחסו לחברי הגרעין שגרו בקיבוץ והגרעינים האלה התפרקו מהר.

חשוב לנו להודות לאנשי סעד. לכל המשפחות ולאנשים בקיבוץ שלא אימצו אבל אירחו ותמכו מהצד. לכל אחד ואחת שאמר לנו שלום כשעברנו, חייד ושאל מה שלומנו והסביר פנים. משפחות שלקחו על עצמם להאכיל אותנו בכל מוצאי- שבת...

ואחרונות חביבות, תודה גדולה למשפחות שלנו על כל התמיכה: על עזרה ואירוח, על טרמפים, אוכל, כביסות ומתנות. תודה על כל הפעמים שהקשבתם כשהתלוננו או עשינו שטויות, כשבכינו, שמחנו וצחקנו מהצבא והחיים החדשים שלנו בארץ. הפכתם את חוויית העלייה והשירות הצבאי לקלים קצת יותר ולבודדים פחות.

מקווה שנהניתם מאתנו כמו שאנחנו נהנינו מכם, שיהיה לכם ברור, שגרעין חדש לא משכיח או מבטל גרעין ישן- ואין מצב שהם יהיו טובים יותר! אתם עוד תראו אותנו כאן....

זרעין מרכוס- בשם חברי זרעין אסיקיס בנאם

לפני כשבועיים חנכנו, בנוכחות משפחת אילן, עובדי הגד"ש וחברי סעד רבים פרגולה שתרמה המשפחה לזכרו של יוסי. אלקס סימון, המאומץ אצל משפחת בוברובסקי היה צריך לחזור לצבא, ובמקום לדבר לפני המשפחה, השאיר מכתב תודה שביטא את רגשותיהם של רבים מבני הגרעין:

שלום ותודה שבאתם לבית שלי, הבית היחיד שיש לי בארץ.

קוראים לי אלכס סימון ועליתי לארץ והגעתי לסעד ב- 2011. החיים החדשים שלי בארץ לא היו קשים כמו שציפיתי במיוחד בזכות המזל שהיה לי כששמו אותי בגרעין סעד.

כולם תומכים בנו ברמה שלא דמיינתי בכלל. אני אוהב לגור פה, רוצה להישאר פה ואני מאוד מעריך את כל מי שחושב עלינו, דואג לנו, מאכיל אותנו, מתפלל בשבילנו וסה"כ עוזרים לנו לבנות חיים חזקים ומאושרים במדינת ישראל.

תודה על הכל. שהקב"ה ישמור על כולכם, משפחתכם ועל הקיבוץ הזה.

באהבה, אלכס סימון

עונתנו של מנהל הקהילה

"ככה בקצב מתחיל יום נוסף..."

חלפו להם ביעף עוד שבועיים. צינת בוקר, כסלו כבר כאן ובמרחק מנצנצים להם נרות החנוכה. בלב תפילה גדולה שיבוא עלינו החורף ושהאל הטוב ישפיע עלינו ברחמיו מטובו וייתן לנו טל ומטר לברכה, על פני אדמת הלס המבורכת שלנו.

"שחר עולה..."

שחר סמיט נכנסת בימים אלו לעבודתה כמנהלת משרד מנהל הקהילה. בפתח דבריי, אני מבקש להודות מעומק הלב לרכטי על שנים של עשייה ציבורית ותמיכה גדולה בניהול המשרד בתקופתו של עפר וקודמיו. לא פחות מכך, אני מבקש להביע את הערכתי העצומה לך, רכטי, על הדרך האצילית בהעברת השרביט, וההבנה שנכון להתחדש ולפנות מקום לצעירים, כולל גישות ניהול חדשות. המון בריאות והצלחה! רכטי, תיכנס כאחראית על ספריית החברים בתקופה הקרובה במקום חגית בלומנטל.

שעות העבודה של שחר, כרגע, אינן קבועות היות ושחר עדיין עובדת גם בגיל הרך. בזמן הקרוב לאחר החלפתה המסודרת, בעבודתה הקודמת, יהיו שעות עבודתה במשרד:

ימים א', ב', ג' ו- ה', בין השעות 8:30 - 14:30.

ניתן ליצור קשר:

בטלפון: 2405 (המשיבון פעיל ואפשר להשאיר הודעה)

או במייל: smits@saad.org.il

כפי שביקשתי על עצמי אני מבקש גם עבור שחר, אל תפנו בשביל או בכלבו ותחשבו שבזה הפנמנו את בקשתכם.

טלפון, הודעה קולית במשרד או מייל יבטיחו את המענה המיטבי לפנייתכם!

ועוד בקשה קטנה ומועילה. כאשר חבר פונה להיפגש, חשוב לי לדעת את הנושא מראש כדי לייעל את הפגישה ולהכין את עצמי כראוי מראש. (קריאת תקנון, זיכרון ארגוני וכד') במידה ומדובר בנושא אישי דיסקרטי, החבר

מוזמן לשלוח לי את הנושא במייל אישי ישירות אלי. (smazkir@saad.org.il)

תודה לך שחר על היענותך לתפקיד המאתגר ושתזכי לראות ברכה בעמלך!

”את הדשאים מכסח גנן...”

לאחר תקופה ארוכה של חיפושים ומחשבות על הדרך הנכונה להצעיד את ענף הנוי המפואר שלנו קדימה, אנחנו יוצאים לדרך חדשה ובע"ה טובה וברוכה. איציק סנדרוסי, תושב ניר-עם, שעובד אצלנו כבר שנתיים, קיבל על עצמו את ניהול הענף. איציק הוכיח את יכולתו לנהל "באין איש" ולאור ניסיונו הרב במקומות קודמים, אנו חושבים שזו בחירה טובה וראויה. תודה לך, איציק, על הנכונות והמון הצלחה בהפרכת הגן והחזרת "עטרה ליושנה".

כדי לסייע לאיציק בכניסה טובה ובתמיכה מקצועית, פנינו לדוד גולן (בנם של חנן והדסה) גנן ותיק ומנוסה מאד. המון תודות לדוד על שנענה בשמחה ובמאור פנים גדול, לסייע לנו וללא תמורה! דוד יגיע לסעד אחת לשבועיים/ שלושה וילווה את איציק בכל פעם, לאורך יום עבודה שלם.

”הומה היישוב מצהלות ילדים”

בשבת החולפת זכינו להתרוממות רוח קהילתית בליווי ילדינו בשבת הארגון. שירת הנוער ושמחתו נשמעו מכל עבר וכמתבונן מהצד, התרגשתי לראות את מיטב הנוער שלנו מנהיגים יחד עם הקומונרית יהב את ילדינו לעשייה ערכית, חברתית משמעותית. כל הכבוד לכם ולכו מחיל אל חיל! צרפו לכך את צמיחתו של הסניף והמעבר לשבטים עם 22 חניכים והתמונה כמעט מושלמת.

אני כותב כמעט, כי בכל זאת צרמה לי נקודה אחת בסוף הערב. מסורת מכובדת וראויה היא שמעלים לבמה את צוות ההדרכה, אחד, אחד ומוקירים להם, בפומבי, טובה ותודה, אחרי הופעות השבטים. באולם, שהיה כמעט מלא מפה לפה, נותרו לחלק זה, אולי שליש מהנוכחים ומרבית ההורים מיהרו לדרכם... האם זו הדוגמא האישית שאנו רוצים לתת לילדינו בהכרת הטוב?

”ביוב שוב נסתם! צועקים לשרברב...”

לא בביוב עסקינן אלא במים חמים. ביום ראשון הקרוב, ז' בכסלו (10/11/13) יחל מבצע הכנסת קו מים חמים חדש, מתחנה 3 (בית הקיטור) ועד לתאילנדים. לא תהיה הפסקה באספקת מים קרים, אלא אם תהיינה תקלות ויינזק צינור, תוך כדי עבודה. באספקת מים חמים יהיו הפסקות קצרות, עליהן נשתדל למסור הודעה ספציפית לנוגעים בדבר. הפרעות בתחבורה צפויות בכביש העולה מהמוסך לבית כנסת, ובכביש לכיוון בית תיכון וחברת הנוער. בואו נגלה סבלנות ותשומת לב ונפנה גם את תשומת ליבם של ילדינו למפגעים שבדרכם. הפרוייקט אמור להימשך לאורך כל השבוע. יואל והנוגעים בדבר מתכוונים לעשות כל מאמץ שייגמר ביום חמישי, אך הדברים תלויים גם במזג האוויר ובבלתמיים.

חוזר הגלגל ומתחיל יום נוסף...

(ותודה ליהודה בר"ט ז"ע ולליפא שיבדל"א על ההשראה)

שבת שלום, בתפילה לגשמי ברכה

נחום לנדא

נ.ב.

הפינה עם הריח...

שבוע שישי לעבודתי. סתימת ביוב מס 2. הגורם... לא טעיתם, מגבוניים. הזמנת ביובית.

העלות המצטברת לקהילה 4,200 ₪. אנא מכם, עשו מאמץ!